

در تجلیل از دستاوردهای بیستمین سالروز جهانی غذا

چندی قبل از بیستمین سالروز جهانی غذا طی کنفرانسی تجلیل به عمل آمد. روز جهانی غذا در حالی تجلیل میگردد که بیش از سیصد میلیون کودک در جهان از گرسنه گی و فقر رنج میبرند و اکثریت آن را دختران فقیر تشکیل میدهند. این رقم بلند گرسنه گی اطفال از جانب سازمان جهانی غذا طی بیانیه یی رسمی اعلام گردید.

از جمله این سه صد میلیون کودک گرسنه، یکصد و هفتاد میلیون آن بدون آنکه صبحانه خویش را صرف کنند به مدرسه میروند و بیش از ۱۳۰ میلیون کودک به نسبت فقر متداوم امکانات رفتن به مدرسه را هم ندارند که بیشترین آنها را باز هم دختران بی بضاعت تشکیل میدهد. گرسنه گی همه روزه در سطح جهان رو به افزایش است. در دهه ۹۰، به صورت خیلی چشمگیر به کمیت گرسنه گان جهان افزایش به عمل آمده است که البته از دلایل عمده آن بحران مالی در این دو دهه اخیر است که با وحشیگریهای کشورهای غربی و امپریالیستی، تحت بهانه های مختلف از قبیل «مبارزه علیه تروریسم!» و در اصل به تسخیر منابع طبیعی جهان آغاز کرده اند.

بنابر گزارشات اخیر سازمان جهانی غذا امروز بالغ بر ۹۶۹ میلیون انسان در کره زمین عاید کمتر از یک دالر در روز دارند. در سال ۱۹۹۶ میلادی سازمان جهانی غذا در اجلاسی که نماینده گان همه دنیا در آن شرکت داشتند، فیصله نمودند که تا سال ۲۰۱۵ میلادی، تلاش خواهند نمود تا فقر و گرسنه گی به نصف تقلیل یابد و این فیصله در اجلاس جهانی سال ۲۰۰۵ در مقر سازمان ملل متحد در نیویارک برای بار دوم همه با آن توافق نموده و به امضاء

رسید. اما متأسفانه نی تنها در این بخش کاری نکردند بل، به تعداد گرسنه گان و تهی دستان با لشکرکشیهای خویش و محاصره یی اقتصادی تعدادی از کشورهای در حال رشد، این پروسه را تقویت بخشیدند.

طی این چند سال اخیر بر علاوه لشکر کشیهای کشورهای امپریالیستی، آفات طبیعی هم با این کره یی خاکی ما جفا کرد. با وقوع سیل آبها در کشور ما و در جمو و کشمیر هند و پاکستان، آتش سوزیها در کشورهای شوروی و امریکا، طوفانهای بحری در کشورهای آسیایی، انفجار اتمی در جاپان و . . . همه و همه دست به هم داند و جامعه یی بشری ما را به سوی قهقرا کشانیدند. در این آفات و واقعات طبیعی نی تنها طبقه فقیر بل، اقشار متوسط در کره زمین نیز خسارمند شدند و حتی تأثیرات آن بالای شانه های خود کشورهای غربی نیز سنگینی مینماید.

مطابق به گزارشاتی از منابع مختلف مدافع حقوق بشر، در ایالات متحده امریکا، این کشوریکه دایماً از حقوق بشر داد میزند، کودکانی زنده گی میکنند که به خاطر تأمین زنده گی خویش دست به خود فروشی، سرقت و فروش مواد مخدر در جاده های امریکایی میزنند که علت آن فقر اقتصادی - اجتماعیست.

بنابر گزارشی از دستگاه خبری «واشنگتن پُست» منتشر شده است در سال ۲۰۰۹ مبنی بر این که به تعدد ۱۶،۷ میلیون کودک در امریکا گرسنه هستند و در گزارش دیگری از سازمان حمایت از کودکان در امریکا آمده است که ۳،۵ میلیون کودک زیر ۵ سال به سوء تغذی مبتلا هستند. این رقم ۱۷ در صد از کل جمعیت کودکان زیر ۵ ساله در امریکا را نشان میدهد. در گزارشی به تاریخ ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۱۰ آمده است: «جوانان زیر ۱۸ و ۱۸ ساله بیش از یک سوم جمعیت فقیر امریکا را تشکیل می دهند».

بر اساس ارقامی که در سایت انترنیتی «اداره سرشماری» امریکا موجود است، تعداد جوانان زیر ۱۸ و ۱۸ ساله که در فقر به سر می برند از ۱۳/۳ میلیون نفر در سال ۲۰۰۷ به ۱۴/۱ میلیون نفر در سال ۲۰۰۸ افزایش یافته است. **کشوری که جوانان و اطفال خودش در فقر به سر میبرند، چطور توانمندی این را خواهد داشت که جوانان و اطفال کشور دیگری را از گرسنه گی نجات بدهد؟!**

نشریه «اپرایزینگ هسپانیا» در سال ۲۰۰۹ در سایت انترنیتی شان به نشر رسانیده اند که: «کار کردن کودکان (۸ ساله) در مزارع امریکا یک امر عادی است و بیش از ۴۰۰ هزار کودک به عنوان کارگر مزرعه در امریکا کار میکنند که این میزان در حدود ۲۰ درصد از کل جمعیت کارگران مزارع در امریکا است».

ژورنالستان «سی ان ان» در سال ۲۰۰۹ به نشر رسانیدند که: «بنابر ارقام منتشر شده در مرکز ملی رسیده گی به امور افراد بی خانمان در امریکا، بین سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ بیش از ۱،۵ میلیون کودک امریکایی بی سرپناه بوده اند و یا به عبارۀ دیگر از هر ۵۰ کودک یکی از آنها در جاده زنده گی میکند و در همانجا بزرگ میشود و در همانجا میمیرند».

کشور انگلستان که به اصطلاح با نیروهای صلح طلب خویش و مصرف میلیونها پوند و یورو، مصروف ریشه کن ساختن ظلم، خشونت، فقر، بدبختی و باز سازی در کشور ما است! خودش در بین کشورهای توسعه یافته از جمله کشورهاییست که اضافه ترین اطفال گرسنه را دارا است. در این کشور، حدود سه میلیون و پنجصد هزار کودک در حالت فقر شدید به سر میبرند. در ماه جون سال ۲۰۱۱ در سایت «بی بی سی» به نشر رسید که: تعدادی از فامیلهای انگلیسی، بعضی از روزها غذا نمیخورند تا بتوانند حداقل وامهای خویش را بردارند.

آیا، امریکا، انگلستان و قوتهای ناتو غرض کمک به کشور ما شتافته اند، حیات سربازان و میلیونها، دالر، پوند و یورو را فدای آرامش کشور ما میکنند و می خواهند تا اطفال ما از گرسنه گی نجات یابند؟ زنده گی اطفال گرسنه کشور خویش را فدای اطفال افغانی میکنند؟! آیا این ممکن است؟

پسر ۱۶ ساله به اسم «کیلی» با پدرش در شهر «لستر» در مرکز انگلستان زندگی می کند. آنها روز به روز باید ببینند که پول آنها برای مخارج همان روز کافی است یا نی؟! برادر او به اسم «سام»، در مکتب برای پوشیدن لباسهای کهنه خواهرش مورد اذیت و آزار بچه های دیگر قرار می گیرد. چون توانمندی خرید لباس را ندارد و برای پوشانیدن بدن خویش از لباسهای فرسوده خواهرش استفاده میکند.

او می گوید: «من باید پاچه شلوارهای کوچکم را پاره کنم تا دوباره آنها را بپوشم و تی شرتهای خواهرم را که برایم بزرگ هستند به تن کنم. برای همین بچه های مدرسه به من می گویند: دختر یا پاچه کوتاه.»

مادر آنها هنگامی که «سام» دو ساله بود خانه را ترک کرد.

«سام» می گوید از این که پدرش نمی تواند کار پیدا کند عصبانی و مایوس شده است.

کودکانی که از فقر رنج می برند عموماً با نوعی افسرده گی نیز دست و پنجه نرم می کنند.

«کیلی» می گوید: «آدم همیشه حس می کند یک راز بزرگی را پنهان کرده است و کم کم خود را در حاشیه پنهان می کند تا کسی نفهمد که چه بر سر او می آید. آدم همیشه حس می کند که از دیگران کم ارزش تر و پایین تر است.»

از هر شش کودک فقیر در بریتانیا یک کودک دست به خودکشی می زند و «کیلی» نیز اقرار می کند که یک بار وقتی کوچک تر بود دست به خودکشی زده است.

داستان زندگی «کیلی» تنها یکی از ماجراهایی است که در فلم مستندی به نام «بچه های فقیر» توسط تلویزیون «بی بی سی» به تصویر کشانیده شده.

در این فلم مستند با بچه هایی در شهرهای مختلف بریتانیا آشنا می شویم که در شرایط بسیار بدی زندگی می کنند. آنها در اتاقهایی زندگی می کنند که دیوارشان توسط رطوبت سیاه شده است، جایی برای بازی ندارند و غذای مدرسه تنها تغذیه روزانه آنهاست.

پسری به اسم «پیج» که ده سال عمر دارد، می گوید: «کسانی که این خانه ها را به ما می دهند واقعاً باید آدمهای بدی باشند.» او ادامه میدهد: «من و دوستانم در سطلهای آشغال محل زیست ما، جایی که بازی می کنیم، پیچکاری پیدا کرده ایم. آیا این درست است که بچه یی به سن ما پیچکاری برای استفاده مواد را در اطراف خود ببینند؟» البته «پیج» از نم و رطوبت خانه یی که در آن زندگی می کند بیشتر رنج می برد: «ما حتی نمی توانیم دیوارها را رنگ کنیم یا کاغذ دیواری نصب کنیم، چون رطوبت و نم همه چیز را دوباره خراب می کند. روز کریسمس سقف خانه مان از شدت رطوبت فروریخت. ما همیشه مریض می شویم و سرفه می کنیم چون شبها باید در کنار دیوارهای مرطوب تا صبح بخوابیم.»

آمار رسمی نشان می دهد که ۸۵ درصد از کودکانی که از نفس تنگی شدید رنج می برند، در خانه های مرطوب زنده گی می کنند و از این تعداد ۴۷ درصد از آنها در فقر شدید به سر می برند.

چون کشور انگلستان، برای اهداف شوم خویش و گسترش دامنه های امپراطوری و سیاستهای تجاوزگرانه و انتقام گرفتن شکستهای شان در جنگهای افغان و انگلیس (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ عیسوی مطابق ۱۲۸۳ - ۱۲۹۷ هجری شمسی) و سلطه جویی که خصلت آنهاست، بازهم به کشور ما حمله کرده اند! ورنه اطفال بی سرپناه ما و مردم بیضاعت افغان نسبت به باشندگان کشور انگلستان برای شان ارزشمند نیست و نخواهد بود!

اطفال فقیر انگلیسی بازهم یک سرپناه دارند. وای به حال اطفال فقیر افغان که همان سرپنای مرطوب و دیوارهای سیاه شده از رطوبت هم برای شان میسر نیست. در کشور ما نی تنها در باطله دانیها بل، در جاده و اکثریت مناطق شهر، وسایل استفاده از مواد مخدر به مشاهده میرسد و این امر عادی است برای طبقه جوان آنکشور.

در کشور ما روز به روز به تعداد اطفال فقیر و جاده نشین افزایش به عمل می آید. هزاران طفل در جاده های شهرهای مختلف کشور ما به گدایی، خود فروشی و کارشاقه که برای اطفال

نهایت دردآور است، مصروف هستند. آنها با دستان شان که باید از آنها برای نوشتن و آموزش و اعمار کشور و جامعه خویش استفاده کنند، مصروف جمع آوری مواد غذایی از کثافت دانیها، گدایی و استفاده از مواد مخدر هستند.

بنابر گزارشات منابع بین المللی، افغانستان بدترین محل برای بودوباش اطفال است و بلندترین مرگ و میر اطفال پایینتر از سن ۵ ساله گی در افغانستان است. اطفال کشور ما به طور قاچاق به کشورهای همسایه (پاکستان و ایران) غرض استفاده از نیروی کاری و استفاده جنسی انتقال داده میشوند.

این قلم در بیان این که اطفال معصوم کشور ما چی رنجهایی را در کشور متحمل میشوند و چی سرنوشتی منتظر آنهاست عاجز است. چون اطفال کشور ما آنقدر رنج و ستم میبینند که نمیشود در این فشرده، یک در صد آن را هم بیان نمود! این تصاویر شمه یی از بدبختیهای اطفال کشور ما را به نمایش میگذارد.